

مقاله پژوهشی

زمانی که متهمان در برابر بازداشت مقاومت می‌کنند: گسترده‌گی، همبستگی و دلالتها برای پلیس‌های میدانی

کلی ای هاین^۱

ترجمه: احسان عارفی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۸/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۹/۲۰

از صفحه ۱۲۹ تا ۱۵۴

چکیده

استفاده پلیس از زور یکی از مهمترین مسائل پلیس است که تحقیقات، پیوسته نشان می‌دهد که مقاومت متهمان در بازداشت، بهترین پیش‌بینی کننده استفاده یا عدم استفاده از زور است؛ با این حال، مقاومت به خودی خود کمتر مورد تحقیق قرار گرفته است. این مطالعه از برنامه نظارت بر مصرف مواد مخدر استرالیا^۳ (طولانی‌ترین بررسی چند جانبه مجرمان در این کشور) بر گرفته شده است. داده‌ها با استفاده از سرفت استدلالی چند متغیره و چند سطحی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت تا عواملی را شناسایی و پیش‌بینی کند که باعث مقاومت متهمان هنگام بازداشت می‌شود که آیا مظنون به مقاومت در برابر دستگیری متهم شده است یا خیر. نتایج نشان داد که در حالی که مقاومت مظنون نسبتاً کم بود، در شرایط خاص شیوع بیشتری داشت. عوامل مرتبط با ویژگیهای جمعیت شناختی مظنون، نوع جرم، متغیرهای زمانی/مکانی و منطقه تحت نظر پلیس همگی در این موضوع دخیل است که آیا مظنون به مقاومت در برابر دستگیری متهم شده است یا خیر. علاوه بر این، نتایج نشان داد که منطقه تحت نظر پلیس، قویترین عامل برای پیش‌بینی این نکته است که آیا مظنون به مقاومت در برابر بازداشت متهم می‌شود یا خیر. این یافته‌ها ماهیت پیچیده و چند وجهی برخوردهای پلیس - شهروند را برجسته می‌کند.

واژگان کلیدی

پلیس، نیروی قانون، مقاومت

۱. مرکز تحقیقات و روش‌های اجتماعی دانشگاه ملی استرالیا، کانبرا.

۲. کارشناس ارشد آموزش زبان انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران. رایانامه: ehsanarefi.1990@gmail.com

۱. مقدمه

درک تصمیمات افسران پلیس بویژه در زمینه تعاملات با شهروندان و استفاده بالقوه از زور، مدتهاست مورد توجه دانشمندان علوم اجتماعی بوده است (پیلیوین و بریار^۱، ۱۹۶۴؛ دی. اسمیث^۲، ۱۹۸۴). تعاملات پلیس با شهروندان اغلب می‌تواند به حوادث خطرناک و غیرقابل پیش‌بینی منجر شود؛ بویژه هنگامی که افسران با شهروندان غیرمطمیع رو به رو می‌شوند. در چنین حوادث پویا و بسرعت در حال گسترشی، انتظار می‌رود که افسران تصمیمات دشواری درباره استفاده یا عدم استفاده از زور بگیرند. استفاده از زور بیش از حد ممکن است زیاد یا غیرضروری تلقی شود در حالی که عدم استفاده از زور کافی هم ممکن است افسران و جامعه را در معرض آسیب قرار دهد (هاین^۳ و سایرین، ۲۰۱۸). رویدادهای جهانی در دهه گذشته خواست مردم را برای درک تعاملات پلیس و شهروندان برجسته کرده است؛ به عنوان مثال، تیراندازی مرگبار پلیس به تریویون مارتین^۴، مایکل براون^۵ و اریک گارنر^۶ در ایالات متحده باعث جنبش‌ها و اعتراضاتی همانند "جان سیاهان مهم است" و "دستها بالا، شلیک نکن" شده است. (استینر^۷، ۱۷ جولای ۲۰۱۶). هم‌چنین قتل اخیر جورج فلویید^۸ در ۴ خرداد سال ۱۳۹۹ باعث ایجاد درخواستهای جدیدی مبنی بر اصلاحات جدی در نیروی پلیس شده است. تیراندازی پلیس به یک مرد سیاه پوست در انگلیس به شورش در ۶۶ مکان منجر شد (بریجز، ۲۰۱۲). در استرالیا چهار تیراندازی مرگبار پلیس طی یک ماه به بازنگری رسمی مقامات درباره سوء استفاده‌های احتمالی پلیس کوئینزلند از زور منجر شد. هم‌چنین در همان ماه، بازنگری رسمی دیگری در یکی دیگر از مناطق از کوئینزلند صورت گرفت. در نتیجه، استفاده از زور یکی از مهمترین مسائل پلیس امروز است که گروه‌های بزرگ مجری قانون در مجامع بین‌المللی دائماً در حال تلاش برای حل آن و یا بررسی گزینه‌های جایگزین به منظور جلوگیری یا کاهش رفتارهای خشونت‌آمیز هستند (انجمن بین‌المللی رؤسای پلیس^۹، ۲۰۰۱؛ مجمع تحقیقات اجرایی پلیس^{۱۰}، ۲۰۱۶) که

1. Piliavin & Briar
2. D. A. Smith
3. Hine
4. Trayvon Martin
5. Michael Brown
6. Eric Garner
7. Stayner
8. George Floyd
9. International Association of Chiefs of Police
10. Police Executive Research Forum

همه آنها تا حدی برای کمک به بازیابی و یا ایجاد اعتماد و همکاری بین پلیس و جامعه طراحی شده است (گروه ویژه رئیس جمهور در امور پلیس قرن ۲۱، ۲۰۱۵).

تحقیقات دائماً نشان می‌دهد که بهترین عامل پیش بینی کننده در استفاده پلیس از زور مقاومت متهم است (آلپرت و دانم^۱، ۱۹۹۷، بیلی و جارافالو^۲، ۱۹۸۹؛ بولگر^۳، ۲۰۱۵؛ دانم و آلپرت^۴؛ ۲۰۱۵؛ انجل^۵ و سایرین، ۲۰۰۰؛ مک چاسکی^۶ و سایرین، ۲۰۰۵؛ تریل^۷، ۲۰۰۵؛ وردن^۸ و دیگران، ۱۹۹۶)؛ با این حال، درباره مقاومت متهمان کمتر تحقیق شده است (جتیلینا^۹، ۲۰۱۷). مقاومت متهم در برابر بازداشت به طور معمول، عامل پیش‌بینی‌کننده رفتار پلیس (ماستروفسکی^{۱۰} و دیگران، ۱۹۹۵؛ ووردن و شپارد^{۱۱}، ۱۹۹۶) و استفاده پلیس از زور (آلپرت و دیگران، ۲۰۰۴، بیزلی^{۱۲} و دیگران، ۲۰۰۷؛ گارنر^{۱۳} و دیگران، ۱۹۹۵، هاین و دیگران، ۲۰۱۸؛ مک دونالد^{۱۴} و دیگران، ۲۰۰۳؛ مورابیتو و دیگران، ۲۰۱۲؛ تریل، ۲۰۰۳ و ۲۰۰۵، تریل و ماستروفسکی، ۲۰۰۲؛ ولف^{۱۵} و دیگران، ۲۰۰۹) و یا صدمات افسران (کووینگتون^{۱۶} و دیگران، ۲۰۱۴، هاین و دیگران، ۲۰۱۸؛ مک دونالد و دیگران، ۲۰۰۹، پاولین^{۱۷} و دیگران، ۲۰۱۲؛ اسمیت و دیگران، ۲۰۰۷) است که مورد مطالعه قرار می‌گیرد. این یافته‌ها نشان می‌دهد که رفتار افسران پلیس تحت تأثیر مقاومت متهمان قرار دارد. با توجه به نقشی که مقاومت متهم در چنین برخوردهای خشونت آمیزی ایفا می‌کند، مهم است که ما عوامل مؤثر و پیش‌بینی‌کننده در مقاومت متهم را هنگام بازداشت به منظور کمک به اطلاع رسانی رهنمودها و سیاستهای مرتبط به استفاده از زور، درک کنیم.

1. Alpert & Dunham
2. Bayley & Garofalo
3. Bolger
4. Dunham & Alpert
5. Engel
6. McCluskey
7. Terrill
8. Worden
9. Jetelina
10. Mastrofski
11. Worden & Shepard
12. Bazley
13. Garner
14. MacDonald
15. Wolf
16. Covington
17. Paoline

متأسفانه، درک صحیح ما از مقاومت متهم همچنان محدود است. در حالی که بیشتر تحقیقات در مورد تعاملات پلیس- شهروند با تمرکز بر پلیس و رفتار آنهاست، تمرکز بر نقش متهم و زمینه مقاومت آنها نیز مهم است. با این کار، می‌توان افسران را برای شناسایی موقعیت‌های بالقوه خطرناک آماده کرد که ممکن است هنگام دستگیری با آن رو به رو شود و در نتیجه بهترین روش تنش‌زدایی از چنین وضعیت‌هایی را ارائه کرد. هم‌چنین، تنش‌زدایی موفقیت‌آمیز از موقعیت‌هایی که متهم ممکن است در آن در برابر بازداشت مقاومت کند به نوبه خود می‌تواند به کاهش آسیب‌دیدگی افسران پلیس، خود متهمان و حتی افراد ناظر ماجرا منجر شود (هاین و دیگران، ۲۰۱۸). در نتیجه، پیشگیری موفقیت‌آمیز می‌تواند نتایج منفی بعدی را برای مقاومت کنندگان در برابر بازداشت نیز کاهش دهد؛ به عنوان مثال، جانسون^۱ (۲۰۱۹) استدلال می‌کند که اگر متهم مقاومت کند و اوضاع تشدید شود، جرائم جزئی ممکن است به پیامدهای جدی‌تری تبدیل شود. متهم ممکن است با اتهامات اضافی (مانند مقاومت در برابر دستگیری و حمله به مأمور پلیس)، جلسات متعدد دادگاه و دیگر تأثیرات این حادثه رو به رو شود. حوادثی که در آن متهمان در برابر بازداشت مقاومت می‌کنند، ممکن است هزینه‌های جانبی را نیز برای جامعه به همراه داشته باشد. افراد ناظر و شاهدان ماجرا هم ممکن است دچار آسیب روحی یا جسمی شوند (بوژه هنگامی که متهمان از شکل‌های شدید مقاومت مانند تعقیب و گریز پر سرعت با وسیله نقلیه یا سلاح استفاده می‌کنند) (هیل^۲، ۲۰۰۲؛ جیکوبز و شربنوآ^۳، ۲۰۱۴). اگر مردم تصور کنند در رویدادها، اقدامات پلیس نامناسب است، ممکن است ناآرامی‌های بعدی نیز در جامعه رخ دهد (مانند مواردی که قبلاً ذکر شد) (بلودرو^۴ و دیگران، ۲۰۰۵؛ هاین و دیگران، ۲۰۱۸). بیری (۲۰۱۷) پیشنهاد می‌کند که متهمانی که در برابر بازداشت مقاومت می‌کنند، ممکن است توسط عامه مردم تهدیدی علیه هنجارهای جامعه و حاکمیت قانون تلقی شوند که به نوبه خود ممکن است به رفتارهای خودسرانه در برابر آنها منجر شود؛ از این رو، رفتارهای متهم در نتیجه تعاملات پلیس- شهروندان نقش مهمی دارد و پیامد متهمانی که در برابر بازداشت مقاومت می‌کنند، می‌تواند چند وجهی، و تأثیرات گسترده‌تری داشته باشد.

قبل از اینکه با داده‌های یک بانک آماری بزرگ از بازداشت شدگان پلیس از چند شهر بزرگ استرالیا به تحقیقات خود ادامه دهیم، نمایی کلی از وضعیت مطالعات فعلی ارائه می‌کنیم.

1. Johnson
2. Hill
3. Jacobs & Cherbonneau
4. Belvedere

۲. مروری بر مبانی نظری

به‌رغم اینکه مطالعات با موضوع "چرا مردم از قانون پیروی می‌کنند؟" (مک چاسکی، ۱۹۹۹؛ تایلر^۱، ۲۰۰۶)، رشد کرده است، مطالعات کمتری با تمرکز بر "چرا مردم در برابر بازداشت مقاومت می‌کنند"، انجام شده است. معمولاً تحقیقات بر مقاومت در برابر بازداشت بر مقایسه بین کسانی که مقاومت می‌کنند و مقاومت نمی‌کنند (بلودر، ۲۰۰۵؛ پیری، ۲۰۱۷؛ کرافورد و برنز^۲، ۲۰۰۲؛ جانسون^۳، ۲۰۱۹؛ کاواناف^۴، ۱۹۹۷)، سطح مقاومت متهمان (ویچارد و فلسون^۵، ۲۰۱۶) و یا انواع مختلف مقاومت تمرکز می‌کند؛ به عنوان مثال، ریسینگ^۶ و دیگران در سال ۲۰۱۴، بی احترامی منفعل و فعال را مورد بررسی قرار دادند. انجل (۲۰۰۳) مقاومت از نظر رفتار متهم را تحت عنوان غیرمطیع از نظر کلامی مقاوم و از نظر جسمی پایدار برشمرد. همانند انجل، که مقاومت کلامی و فیزیکی را طبقه‌بندی کرده بود، بویوین^۷ نیز در سال ۲۰۱۷ مقاومت را به دو دسته منفعل/فعال و حمله را به دو دسته عادی/شدید فیزیکی تقسیم کرد؛ با این حال، پیری و دیگران در سال ۲۰۱۶ خشونت علیه پلیس را با اسلحه گرم مورد بررسی قرار دادند. چنین رویکردهای مختلفی برای تعریف و اجرای مقاومت مظنون، یکی از مسائل دانش فعلی را برجسته می‌کند. در واقع، این تفاوتها ممکن است به اختلاف در یافته‌ها منجر شود.

نتایج این مطالعه تقریباً فقط از ایالات متحده برخاسته است. مشخص نیست که آیا این عوامل با عوامل مختلف اجتماعی، فرهنگی و شیوه‌های مختلف پلیس در سطح بین‌المللی نیز سازگار است یا خیر. علاوه بر این، نمونه‌ها فقط به یک یا چند منطقه جغرافیایی در ایالات متحده متکی است و از بانک اطلاعاتی نسبتاً کوچکی استفاده می‌کند که شامل ۵۰۰ فقره مقاومت-دستگیری می‌شد (بلودر و دیگران، ۲۰۰۵؛ کرافورد و برنز^۸، ۲۰۰۲؛ انجل، ۲۰۰۳؛ جانسون؛ ۲۰۱۹؛ کاواناف، ۱۹۹۷). در یک استثنای مهم، ویچارد و فلسون در سال ۲۰۱۶ از یک بانک آماری بسیار بزرگتر، که شامل ۲۵۸۹ زندانی می‌شد، استفاده کردند. آنها در مطالعه خود تعریف گسترده‌تری از مقاومت متهم را به کار بردند که شامل اظهارات کلامی توهین‌آمیز نیز می‌شد. چنین رویکردی به درک جامع‌تر و کاملتر از مقاومت منجر شد؛ با این حال در داده‌های آنها،

1. Tyler
2. Crawford & Burns
3. Johnson
4. Kavanagh
5. Whichard & Felson
6. Reisig
7. Boivin
8. Crawford & Burns

مقاومت متهمان فقط ۱۵٪ از کل نمونه آماری آنها را منعکس می‌کرد. ریسینگ و همکاران در سال ۲۰۰۴، دوازده هزار تعامل پلیس-مردم را در مناطق ایندیاناپولیس^۱ و سن پترزبورگ^۲ بررسی کردند و دریافتند که تعداد زیاد نیروهای پلیس در منطقه می‌تواند به مقاومت بیشتر متهمان در برابر بازداشت و برعکس منجر شود. در مقایسه، جامعترین تحقیق تا به امروز، تحلیل پیری در سال ۲۰۱۷ است که با موضوع حملات پلیس انجام گرفت. پیری با بررسی چند متغیره‌ای داده‌های ۲۰۱۴۰ فقره حمله به پلیس، متوجه شد که قربانی، مظنون و عوامل موقعیتی همه می‌تواند پیش بینی کننده وقوع یا عدم وقوع خشونت علیه افسران پلیس باشد. این یافته‌ها حاکی بود که مقاومت متهم در برابر بازداشت به تنهایی به عامل خاصی مرتبط نیست؛ چرا که رفتار متهم بسیار پیچیده و به چندین عامل مختلف وابسته است.

چرایی مقاومت متهمان در برابر بازداشت بر اساس نظریه‌های طبقه‌بندی اجتماعی، انتظارات و قوانین هنجاری و برداشت از انصاف قابل توضیح است. طبقه بندی اجتماعی، نقش تفاوت قائل شدن بین ساختارهای مختلف اجتماعی را در سامانه عدالت کیفری توضیح می‌دهد. طبق نظریه بلک^۳ (۱۹۷۶)، هرچه سطوح طبقه‌بندی اجتماعی-اقتصادی بین افسر و شهروند بیشتر باشد، احتمال مقاومت فرد متهم نیز بیشتر خواهد بود و به نوبه خود، آن افسر نیز احتمالاً واکنش شدیدتری را اعمال خواهد کرد. سایکس و کلارک^۴ نیز در سال ۱۹۷۵ استدلال کردند که به دلیل وضعیت نابرابر طرفین درگیر در تعامل پلیس-شهروند، انتظارات و قوانین هنجاری نامتقارن است. آنها بیان می‌کنند که اختلاف بین افسران و متهمان قومیت‌های مختلف، ناشی از اختلافها در هنجارها و انتظارات آنهاست. افسران پلیس ممکن است به عنوان اعمال کننده قدرت و متهمان به عنوان یاغی تعبیر شوند. با گسترش این نظریه‌ها، تایلر در سال ۲۰۰۶ بیان کرد که اطاعت از دستور پلیس زمانی اتفاق می‌افتد که متهم هنگام فرار رعایت انصاف را تشخیص دهد. از این دیدگاه، انتظار می‌رود که ارتباطی بین ویژگیهای فردی مظنون (مانند عضویت در گروه‌های حاشیه‌ای (نژاد، جنسیت، تحصیلات و غیره) و مقاومت در برابر دستگیری وی دیده شود؛ با این حال، یافته‌های تحقیقات درباره مقاومت متهم نشان می‌دهد که ویژگیهای فردی متهم به طور کلی پیش‌بینی کننده خوبی برای مقاومت وی نیست. نژاد، یکی از بیشترین جنبه‌های تحقیق شده است که نتایج آن دائماً نشان می‌دهد که نژاد متهم شاخص خوبی برای تشخیص مقاومت

-
1. Indianapolis
 2. St. Petersburg
 3. Black
 4. Sykes and Clark

وی در برابر دستگیری نیست (بیوین، ۲۰۱۷؛ کرافورد و برنز، ۲۰۰۲؛ جتلینا و دیگران، ۲۰۱۷؛ کاواناف، ۱۹۹۷؛ ویچارد و فِلسون، ۲۰۱۶). اگر چه بلودِر در مطالعه خود، که در سال ۲۰۱۵ انجام گرفت، دریافت که احتمال مقاومت متهمان سیاه پوست بیشتر است، در این مطالعه نژاد افسر پلیس (اعم از سفید پوست، اسپانیولی و یا سیاه پوست) در نظر گرفته نشده بود. علاوه بر آن، تحقیقات دیگر نشان داد که جنسیت متهم با احتمال مقاومت وی ارتباطی ندارد (بیوین، ۲۰۱۷؛ کرافورد و برنز، ۲۰۰۲؛ کاواناف، ۱۹۹۷). اگر چه در تحقیق ویچارد و فِلسون، که در سال ۲۰۱۶ انجام گرفت، داده‌ها نشان داد که احتمال مقاومت در مردان از زنان بیشتر است، دیگر ویژگی‌های وی همانند سن (بلدور، ۲۰۱۵؛ کرافورد و برنز، ۲۰۰۲؛ انجل، ۲۰۰۳؛ کاواناف، ۱۹۹۷)، قد (کرافورد و برنز، ۲۰۰۲؛ کاواناف، ۱۹۹۷)، وضعیت شغلی (ویچارد و فِلسون، ۲۰۱۶) و سطح تحصیلات متهم (ویچارد و فِلسون، ۲۰۱۶) پیش‌بینی کننده ضعیفی برای مقاومت وی در بازداشت است.

اگرچه دیدگاه‌های نظری مبنی بر مهم بودن عامل نابرابری بیان می‌کند که ویژگی‌های شخصیتی افسر پلیس ممکن است باعث برانگیخته شدن اقدامات یاغیگرانه متهم شود دائماً در تحقیقات نشان داده شده است که ویژگی‌های فردی افسر پلیس با مقاومت متهم ارتباطی ندارد؛ از جمله این ویژگی‌ها می‌توان به نژاد افسر (بلدور و دیگران، ۲۰۱۵؛ کرافورد و برنز، ۲۰۰۲؛ انجل، ۲۰۰۳؛ کاواناف، ۱۹۹۷)، سن افسر (انجل، ۲۰۰۳؛ کاواناف، ۱۹۹۷)، جنسیت افسر (بیوین، ۲۰۱۷)، قد افسر (کواناف، ۱۹۹۷)، تحصیلات و سطح تجربه افسر (بیوین، ۲۰۱۷؛ کاواناف، ۱۹۹۷) اشاره کرد. اگر چه، کرافورد و برنز در مطالعه سال ۲۰۰۲ خود دریافتند که افسران پلیس زن به احتمال بیشتری با مقاومت منفعلانه متهم رو به رو می‌شوند؛ در پایان اعلام کردند که نقش افسر پلیس در مقاومت متهم جزئی است. به طور کلی به نظر می‌رسد عواملی که ممکن است به عنوان قدرت برتر افسران پلیس شناخته شود، باعث به وجود آمدن اقدامات یاغیگرایانه در متهم نمی‌شود؛ به همین ترتیب، رفتار افسر پلیس پیش بینی کننده خوبی برای مقاومت متهم نیست. کاواناف در مطالعه سال ۱۹۹۷ خود دریافت که فقط دو رفتار از شش رفتار آزمایش شده در افسران با مقاومت متهم ارتباط مثبت داشت و این به خودی خود نشان می‌دهد که افسران در مقاومت متهمان نقش بسیار محدودی دارند. به طور کلی با وجود یافته‌های متناقض، نتایج تحقیقات درباره مقاومت متهمان از نظریه‌هایی پشتیبانی نمی‌کند که نابرابری را عامل مقاومت متهم می‌دانند. این بدان معناست که دلیل مقاومت متهمان ادراک نابرابری یا تفاوت در ساختارهای اجتماعی از سوی آنان نیست؛ با این حال، شواهدی نیز بر وجود گونه‌ای از نظریه

«انتخاب منطقی - گریز از ضرر^۱» دلالت می‌کند. نظریه انتخاب منطقی بیان می‌کند که مجرمان هنگام تصمیم‌گیری، منافع ارتکاب هر عملی را در مقابل هزینه‌های آن ارزیابی می‌کنند (کورنیش و کلارک، ۲۰۱۴)؛ با این حال، ویچارد و فِلسون در سال ۲۰۱۶ تأکید کردند که به دلیل ماهیت موقعیت‌های بازداشت- مقاومت، آزمایش و اعمال این دیدگاه دشوار است؛ بنابراین احتمال اینکه متهمان با تکیه بر این نظریه با موفقیت مقاومت و فرار کنند، بسیار کم است. در عوض، آنها این نظریه را گسترش دادند و آن را «گریز از ضرر» نامگذاری کردند. نظریه گریز از ضرر بیان می‌کند که انگیزه مجرمان در ارتکاب جرم، نه امید به منافع، بلکه ترس از ضرر و از دست دادن است (پیکورو و دیگران، ۲۰۱۱)؛ یعنی اگر متهمان چیز بزرگتری برای از دست دادن داشته باشند، در مقابل دستگیری مقاومت می‌کنند. یافته‌های آنها نشان می‌دهد، هنگامی که متهمان چیزهای خیلی بیشتری برای از دست دادن داشته باشند، حتی مقاومت بسیار بیشتری نیز نشان می‌دهند (مانند زمانی که کالای قاچاق حمل می‌کنند؛ تحت نظارت هستند یا سابقه کیفری دارند).

علاوه بر این، ویچارد و فِلسون در سال ۲۰۱۶ پیشنهاد کردند که زمانی که قدرت تصمیم‌گیری فرد مظنون دچار اختلال می‌شود، ترس از دست دادن در متهم به خطرپذیری تبدیل، و در نتیجه به مقاومت در بازداشت منجر می‌شود. در این حالت، بهتر می‌توان ارتباط معناداری بین مقاومت متهم و اختلالات شناختی- ادراکی مختلف وی (اعم از استفاده از داروی غیرمجاز، مسمومیت الکلی و افرادی که بیماری روانی دارند). پیدا کرد. در واقع، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که عوامل اختلالات شناختی- ادراکی با مقاومت متهم در دستگیری ارتباط مستقیمی دارد (پیری، ۲۰۱۷)؛ کرافورد و پرنز، ۲۰۰۲؛ اینجل، ۲۰۰۳؛ جیل و دیگران، ۲۰۱۸؛ کاواناف، ۱۹۹۷؛ ویچارد و فِلسون، ۲۰۱۶). بنابراین، هنگام توضیح چرایی مقاومت متهمان، تحقیقات معمولاً به پشتیبانی از نظریه گریز از ضرر می‌پردازد.

یکی از حوزه‌هایی که در تحقیقات مقاومت متهم مورد کاوش قرار گرفته، تأثیرات وقوع جرم است. تحقیقات سابق، که از دیدگاه تعاملگرایی تدسکی و فِلسون^۲ در سال ۱۹۹۴ صورت گرفت، توضیح می‌دهد که چگونه تعامل متهم و افسر پلیس هنگام وقوع جرم بر نتیجه صحنه تأثیر خواهد گذاشت (بلدور و دیگران، ۲۰۰۵؛ اینجل، ۲۰۰۳). نظریه تدسکی و فِلسون (۱۹۹۴) پیشنهاد می‌کند که نیاز به محافظت از هویت اجتماعی فرد (یا به اصطلاح نجات چهره^۳) به اقدامات قهری

1. Rational choice theory-loss aversion theory

2. Tedeschi & Felson

3. Saving face

شهروندان بویژه در مجامع عمومی منجر می‌شود. اگر بخواهیم بیشتر بر این موضوع تمرکز کنیم، می‌شود به تحقیق براون و لوینسون^۱ در سال ۱۹۸۷ اشاره کرد که در آن بیان می‌شود که اقدامات افسر ممکن است نقض «هنجارهای مؤدبانه» تلقی شود و ایجاد مقاومت کند. صرف نظر از طرفین درگیر، کاواناف در مطالعه سال ۱۹۹۷ خود تأثیر محیط رویداد جرم را بر احتمال مقاومت مظنون در دستگیری بررسی کرد.

انجل در تحقیق سال ۲۰۰۳ خود بیان کرد که حمایت هویت اجتماعی (تعداد افراد ناظر و افسران) می‌تواند عامل پیش‌بینی کننده مهمی در مقاومت مظنونان باشد. این یافته در جهت یافته‌های کاواناف (۱۹۹۷) و بیری (۲۰۱۷) است که بیان کردند حضور دیگر دستگیرشدگان یا افراد ناظر با مقاومت متهمان ارتباط معناداری دارد؛ اما برخلاف نظریه تعامل‌گرایی تِدسکی و فِلِسون در سال ۱۹۹۴، انجل (۲۰۰۳) در تحقیقات خود بیان کرد که محل برخورد (اینکه در فضای عمومی رخ می‌دهد یا خیر) با مقاومت متهمان هیچ ارتباط معناداری ندارد؛ با این حال، انجل خاطر نشان می‌کند که این نتیجه، ممکن است به دلیل عدم رعایت ترتیب زمانی در تحلیل خود به دست آمده باشد. دیگر یافته‌های نامشخص و متناقض برای عوامل وقوع جرم شامل دستگیریهای مراحل ابتدایی افسر پلیس است که کاواناف (۱۹۹۷) آن را با مقاومت متهمان مرتبط و دیگران (بَلدور و دیگران، ۲۰۰۵؛ انجل، ۲۰۰۳) غیرمرتبط می‌دانند؛ با این حال، یافته‌های منسجم‌تری مبنی بر ارتباط مستقیم بین بی‌احترامی و مقاومت مظنون وجود دارد؛ برای مثال کرافورد و برنز (۲۰۰۲) و کاواناف (۱۹۹۷) بیان کردند که بین بی‌احترامی از جانب متهم و مقاومتش در بازداشت ارتباط مثبتی وجود دارد. این یافته با توجه به ماهیت مشترک دو متغیر تعجب آور نیست. دیگر یافته‌ها به دلیل تعاریف مختلف بین محققان کاملاً واضح و مشخص نیست.

اگر بخواهیم به طور خاص به تأثیرات محیطی بر مقاومت مظنونان بنگریم، تاکنون فقط عامل زمان و روز مورد بررسی واقع شده که نتایج آن نیز مختلف بوده است. در حالی که کرافورد و برنز (۲۰۰۲) دریافتند که زمان و روز بر مقاومت متهمان تأثیری ندارد، کاواناف (۱۹۹۷) بیان کرد که احتمال مقاومت متهمان در شب کمتر است. آنها توضیح دادند که این یافته ممکن است به دلیل محل وقوع مطالعه باشد که پایانه اتوبوس، روشن شده با چراغ بود. درباره عوامل جامعه محور نیز یافته‌های مختلفی وجود دارد؛ برای مثال بَلدور و دیگران (۲۰۰۵) دریافتند که متهمان در محله‌های جرم خیزتر میل بیشتری به مقاومت از خود نشان می‌دهند؛ در حالی که کرافورد و برنز (۲۰۰۲) چنین ارتباطی را در مطالعه خود نیافته بودند. با چنین یافته‌های محدود و متفاوتی، مشخص نیست که آیا دیگر عوامل محیطی (مانند روز و شب) بر مقاومت متهم تأثیر می‌گذارد یا خیر.

۳. پژوهش حاضر

به طور کلی با توجه به تحقیقات محدود درباره این موضوع، بینش در مورد چرایی و چگونگی مقاومت متهمان همچنان نامشخص است؛ به عنوان مثال، یک مشکل که همچنان باقی مانده، یافته‌های نامنسجم با نتایج مختلف و عدم تحقیق در خارج از ایالات متحده است؛ به همین دلیل، از بانک اطلاعاتی بزرگی که شامل تعداد زیادی از بازداشت شدگان در چند شهر بزرگ استرالیا می‌شود برای بررسی عوامل پیش‌بینی کننده مقاومت متهم استفاده می‌کنیم. این کار در استرالیا اهمیت زیادی دارد؛ چرا که ماهیت و کاربرد زور در استرالیا با ایالات متحده متفاوت است. این تفاوت به بهترین شکل در روابط پلیس- شهروند، از دو دیدگاه اطاعت و رضایت از پلیس قابل مشاهده است؛ به عنوان مثال، گزارش شده است که بزرگترین اداره پلیس استرالیا (پلیس نیو ساوت ولز^۱) دارای رضایت ارباب و رجوع ۹۶ درصدی است که اگر بخواهیم آن را با ایالات متحده آمریکا مقایسه کنیم، می‌توان به رضایت حداکثر ۶۴ درصدی مردم نسبت به پلیس اشاره کرد (اکینز^۲، ۲۰۱۶).

۴. روش شناسی

۴-۱. داده‌ها

این داده‌ها از طریق مؤسسه نظارت بر مصرف مواد مخدر در اداره جرم شناسی استرالیا^۳ (به اختصار: دوما - DUMA) تهیه شده است (پترسون و دیگران، ۲۰۱۸؛ وُک و سالیوان، ۲۰۱۸). دوما^۴ بزرگترین و طولانی‌ترین نظرسنجی خود اظهاری بازداشت شدگان پلیس در استرالیاست که در اصل برای دستگیرشدگان برنامه کنترل سوء استفاده مواد در ایالات متحده آمریکا (به اختصار: آدام - ADAM)^۵ طراحی شده بود (وزارت دادگستری ایالات متحده، ۲۰۰۲). نظرسنجی دوما یک پرسشنامه درباره مصرف مواد مخدر و سابقه جنایی افرادی است که تحت بازداشت خانگی قرار دارند و هر سه ماه یک بار از آنان گرفته می‌شود. همانند آدام در دوما نیز داده‌های حاصل از خود اظهاری بازداشت شدگان با سوابق رسمی درباره وضعیت فعلی فرد بازداشت شده و آزمایش اختیاری ادرار برای پی بردن به احتمال مصرف مواد مخدر کاملتر می‌شود. این مطالعه از

1. New South Wales police

2. Ekins

3. Australian Institute of Criminology's Drug Use Monitoring in Australia (DUMA)

4. DUMA

5. Arrestee Drug Abuse Monitoring (ADAM)

داده‌های جمع‌آوری شده از بازداشت شدگانی استفاده می‌کند که توسط پلیس‌های زن و مرد بالغ در ۱۱ مکان و بین سالهای ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۲ دستگیر و مصاحبه شده‌اند. (تعداد نمونه‌ها: ۴۵۵۶۷). برای دستیابی به الزامات اخلاقی، اسم مکانهای جمع‌آوری اطلاعات در این مطالعه حذف شده است. آنها بدون ترتیب خاصی عبارتند از: بنکستون^۱، پاراماتا و کینگز کراس در نیو ساوت ولز^۲، ساوت پورت و بریزبین در کوئینزلند^۳، فوت اسکری در ویکتوریا^۴، ادیلاید و الیزابت در جنوب استرالیا^۵، پرث شرقی در غرب استرالیا^۶، آلیس اسپرینگز و داروین در منطقه شمالی^۷.

۴-۲. سنجش‌ها

متغیر پیامد در این مطالعه، شاخصی دوگانه است که آیا فرد بازداشت شده به دلیل مقاومت در برابر بازداشت، دستگیر و بازداشت شده است (۱) یا خیر (۰). این افراد با وجود حداقل یک اتهام در داده‌هایشان قابل شناسایی هستند. چنین اتهاماتی در سامانه طبقه‌بندی استاندارد جرم استرالیا و نیوزلند (اختصار: ANZSOC)^۸ تعریف شده است. برای رسیدن به اهداف این مطالعه، فقط مقاومت در برابر بازداشت‌هایی محاسبه شد که در زمان این مطالعه اتفاق افتاد. در مجموع ۳،۰۲۷ بازداشت شده (۹/۶ درصد کل بازداشت شدگان) به مقاومت در برابر بازداشت متهم شده بودند. تصدیق می‌کنیم که این محاسبه، تعریف نسبتاً محدودی از مقاومت است و فقط مقاومت در برابر بازداشت‌هایی را محاسبه می‌کند که اتهام رسمی به فرد بازداشت شده وارد می‌کند؛ به عبارت دیگر، داده‌های ما احتمالاً مقاومت متهمانی را محاسبه نکرده که خشونت در مقاومت آنها نبوده (مثل مقاومت کلامی) است.

متغیرهای مختلف در این مطالعه به سه دسته تقسیم می‌شود: جمعیت‌شناسی، جرمی، و زمانی/ مکانی (به جدول ۱ مراجعه کنید). از متغیرهای جمعیت‌شناسی می‌توان به جنسیت، سن، وضعیت بومی، وضعیت تأهل، وضعیت شغلی و وضعیت اقتصادی منطقه‌ای اشاره کرد که فرد بازداشت شده در زمان دستگیری در آن بوده است. جنسیت به دو گروه مرد (تعداد:

1. Bankstown
2. Parramatta and Kings Cross in New South Wales
3. Southport and Brisbane in Queensland
4. Footscray in Victoria
5. Adelaide and Elizabeth in South Australia
6. East Perth in Western Australia
7. Alice Springs and Darwin in the Northern Territory
8. Australian and New Zealand Standard Offence Classification (ANZSOC)

۳۶۵۸۸ - ۸۴ درصد کل داده آماری) و زن (تعداد: ۶۹۶۹ - ۱۶ درصد کل داده آماری) تقسیم می‌شود. سن، از تاریخ تولد ثبت شده زندانی گرفته می‌شود (تعداد ۴۵۶۷۶ - میانگین: ۳۰/۸ - انحراف معیار: ۱۳/۸). اطلاعات وضعیت بومی به صورت خود اظهاری جمع آوری و به دو گروه "جزیره‌نشینان تنگه تورس"^۱ و "بومیان اصیل جزیره استرالیا"^۲ تقسیم شد. وضعیت تأهل نیز به دو گروه تقسیم می‌شود - افرادی که ازدواج کرده اند (تعداد: ۱۳۴۳۶ - ۳۸/۲ درصد کل داده آماری) و کسانی که مجرد هستند (تعداد: ۳۰۱۱۲ - ۶۹/۱ درصد کل داده آماری). هم‌چنین وضعیت اشتغال نیز به دو گروه شاغل (تعداد: ۱۶۶۱۸ - ۳۸/۲ درصد کل داده آماری) و غیر شاغل (تعداد: ۲۶۹۳۵ - ۶۱/۸ درصد کل داده آماری) و در نهایت از شاخص سیفای^۳ استرالیا برای طبقه‌بندی وضعیت اقتصادی منطقه مسکونی هر زندانی (با کدپستی) استفاده شد. به استثنای مکانهای ناشناخته (تعداد: ۳۲۲۴ - ۸/۹ درصد کل داده آماری)، شاخص SEIFA به چهار گروه از زیاد (تعداد: ۹۹۲۲ - ۲۲/۸ درصد کل داده آماری) تا کم (تعداد: ۱۰۰۰۶ - ۲۳ درصد کل داده آماری) تقسیم شده است.

-
1. Torres Strait Islander
 2. Aboriginal
 3. Socio-Economic Indexes for Areas - SEIFA

جدول (۱): آمار توصیفی

موارد	تعداد	درصد
جنسیت		
مذکر	۳۶۵۸۸	۸۴
مؤنث	۶۹۶۹	۱۶
وضعیت بومی بودن		
بومی	۷۸۶۲	۱۸/۸
غیربومی	۳۴۰۶۱	۸۱/۲
سن		
۲۰-۱۸	۶۳۴۱	۱۴/۶
۲۵-۲۱	۹۶۳۰	۲۲/۱
۳۰-۲۶	۸۴۷۵	۱۹/۵
۳۵-۳۱	۶۷۸۵	۱۵/۶
۳۶ به بالا	۱۲۳۳۶	۲۸/۳
وضعیت تأهل		
مجرد	۳۰۱۱۲	۶۹/۱
متأهل	۱۳۴۳۶	۳۰/۹
وضعیت شغلی		
بیکار	۲۶۹۳۵	۶۱/۸
شاغل	۱۶۶۱۸	۳۸/۲
کد پستی محل زندگی (چارک)		
چارک ۱ (کم)	۱۰۰۰۶	۲۳
چارک ۲	۱۰۰۰۶	۲۳
چارک ۳	۹۷۵۶	۲۲/۴
چارک ۴ (زیاد)	۹۹۲۲	۲۲/۸
ناشناس/ثبت نشده	۳۸۷۷	۸/۹

ادامه جدول (۱): آمار توصیفی

درصد	تعداد	موارد
تعداد دفعات اتهام		
۴۵/۴	۱۹۷۸۳	یک اتهام
۵۴/۶	۲۳۷۸۴	چندین اتهام
جدیدترین اتهام (از کسانی که چندین بار اتهام دارند).		
۲۶/۸	۶۳۴۶	خشونت
۲/۹	۶۸۱	تعرض جنسی
۳۸/۲	۹۰۴۸	خسارت رسانی به اموال غیر
۸/۵	۲۰۱۹	مواد مخدر
۲۳/۷	۵۶۲۳	دیگر جرائم
زمان از روز		
۹/۲	۳۹۷۶	نیمه شب
۲۷/۵	۱۱۸۹۰	۵:۵۹ صبح
۳۹/۳	۱۶۹۹۳	۶:۰۰ صبح تا ۵:۵۹: ۱۱ ظهر
۲۴/۱	۱۰۴۳۵	۱۲:۰۰ ظهر تا ۵:۵۹: ۵ بعد از ظهر
		۶:۰۰ بعد از ظهر تا ۵:۵۹: ۱۱ شب
روزهای هفته		
۱۳/۸	۶۰۱۹	دوشنبه
۱۵/۲	۶۶۱۷	سه شنبه
۱۶/۵	۷۱۶۲	چهارشنبه
۱۷/۳	۷۵۳۴	پنج شنبه
۱۶/۲	۷۰۴۳	جمعه
۱۳	۵۶۵۳	شنبه
۸	۳۵۰۲	یکشنبه
مصرف مواد (۴۸ ساعت گذشته)		
۴۳	۱۸۵۰۸	نوشیدنیهای الکلی
۴۵/۸	۱۹۹۵۸	داروهای غیرقانونی و مواد مخدر

منبع: نظارت بر مصرف مواد مخدر در استرالیا (۲۰۰۱-۲۰۱۲)، مؤسسه جرم شناسی استرالیا (پرونده رایانه‌ای)

جامعه آماری از نظر جرائم دیگر به دو گروه دسته‌بندی می‌شود: کسانی که چندین اتهام دارند (۵۴/۶ درصد) و کسانی که فقط یک اتهام دارند (۴۵/۴ درصد). در گروه دوم، مجرمان مقاومت در برابر بازداشت فقط به همین جرم متهم شده بودند در حالی که در گروه اول، متهمان مقاومت در بازداشت حداقل به یک جرم همزمان دیگر نیز متهم شده بودند. هدف این مطالعه دو چیز بود: اول، ما می‌خواستیم اختلاف در مکان بازداشت شدگان را کنترل کنیم تا متغیرهای مبتنی بر مکان با اطمینان بیشتری تخمین زده شود. دوم در میان کسانی که چندین جرم همزمان دارند، می‌خواستیم بدانیم که آیا انواع خاص جرائم افراد بازداشت شده با شیوع بیشتر مقاومت در بازداشت همراه است یا خیر. برای دستیابی به این اهداف، ابتدا نمونه به دو گروه تقسیم شد تا افرادی که فقط برای یک اتهام دستگیر (۴۵/۴ درصد) و کسانی که به اتهامات متعدد دستگیر شده بودند (۵۴/۶ درصد) از هم جدا شوند؛ سپس برای گروه دوم، بسته به نوع جرائم همزمان، احتمال مقاومت در برابر بازداشت الگوسازی می‌شود. در صورت وجود دو یا چند جرم همزمان در کنار اتهام مقاومت در بازداشت از اصطلاح "جدیدترین جرم (MSO)"^۱ مطابق طبقه بندی جرم ANZSOC استفاده می‌شود. جرائم اینها را به چهار گروه تقسیم کردیم: خشن (تعداد: ۶۳۴۶ - ۲۸/۸ درصد کل داده آماری)، جرائم جنسی (تعداد: ۶۸۱ - ۲/۹ درصد کل داده آماری)، جرائم مربوط به اموال (تعداد: ۹۰۴۸ - ۳۸/۲ درصد کل داده آماری)، جرم مواد مخدر (تعداد: ۲۰۱۹ - ۸/۶ درصد کل داده آماری) و ورود غیرقانونی (تعداد: ۵۶۲۳ - ۲۳/۷ درصد کل داده آماری). متغیرهای زمانی و مکانی شامل ساعت و روز دستگیری و هم‌چنین داده‌های خوداظهاری فرد بازداشت شده مبنی بر استفاده از الکل و مصرف مواد مخدر در ۴۸ ساعت گذشته می‌شد. از نظر زمان، داده‌ها در بلوکهای شش ساعته دسته‌بندی شد. شایعترین زمان بازداشت بین ظهر تا ۶ عصر (تعداد: ۱۶۹۹۳ - ۳۹/۳ درصد کل داده آماری) و کمترین شیوع بازداشت نیز بین نیمه شب و ۶ صبح بود (تعداد: ۳۹۷۶ - ۹/۲ درصد کل داده آماری). مصرف الکل (تعداد: ۱۸۵۰۸ - ۴۳/۰ درصد کل داده آماری) و مواد مخدر (تعداد: ۱۹۹۵۸ - ۴۵/۸ درصد کل داده آماری) توسط تقریباً نیمی از بازداشت شدگان گزارش شد.

از آنجا که پیامد هر متغیر دوگانه است (مقاومت در برابر بازداشت در مقابل عدم مقاومت در برابر بازداشت)، رگرسیون لجستیک باینری به عنوان روش تحلیل داده انتخاب شد. نوع تجزیه و تحلیل این مطالعه، ترجیحی و بر اساس الگوسازی متغیرهای مختلف آن (جمعیت شناسی، نوع جرم، مکانی/ زمانی) به دو صورت جداگانه و مرکب انجام می‌شود. ضرایب رگرسیون لجستیک

1. The most serious offense (MSO)

در مقیاس منطقی ارائه، و اغلب آنها به عنوان مقیاسهای به توان رسیده یا نسبت شانس^۱ توصیف می‌شود. نسبت شانس، تفاوت نسبی در شانس دو گروه در متهم شدن به مقاومت در برابر بازداشت را نشان می‌دهد. نسبت شانس بیشتر از عدد ۱ نشان‌دهنده شانس بیشتر گروه در احتمال وقوع مقاومت در بازداشت نسبت به گروه دیگر است. هم‌چنین، نسبت شانس کمتر از عدد ۱ نشان‌دهنده شانس کمتر آن است.

برای کشف تأثیرات متغیر مکان از یک الگوی لجستیکی چند سطحه با تأثیرات تصادفی برای تخمین سطح متغیر استفاده شده که به وسیله همبستگی مشاهدات در هر مکان پلیسی توضیح داده شده است. وجود چنین الگویی تأثیرات تصادفی، دو مزیت برای این تجزیه و تحلیل به همراه دارد: اولاً، تشخیص می‌دهد که اطلاعات (بازداشت شدگان) در مطالعه DUMA واقعاً مستقل نیست و احتمال وارد کردن اتهام مقاومت در بازداشت از نظر جغرافیایی خوشه‌ای است. با محاسبه این مورد در همبستگی متغیر مکان، تخمین‌های الگوی نهایی (و خطاهای استاندارد مربوط به آنها) بسیار قابل اتکاتر است. ثانیاً، می‌توان تأثیرات تصادفی متغیر مکان را در الگوی چند سطحی تخمین زد و تفاوت مکانها را با استفاده از پیش‌بینی رهگیری تصادفی بررسی کرد. در آخر، توجه به این نکته مهم است که متغیر نتیجه در این مطالعه رویدادی نسبتاً کم است که فقط در ۶/۹ درصد موارد اتفاق می‌افتد. پیکورو و دیگران در مطالعه سال ۲۰۰۵ خود نشان دادند که تحلیل وقایع کم بویژه در نمونه‌های کوچک به برخی اصلاحات در فرمولهای ریاضی نیاز دارد. این مطالعه با حجم نمونه آماری بیش از ۴۵۰۰۰ فرد بازداشت شده به چنین اصلاحاتی نیاز ندارد؛ با این حال برای تأیید این مسئله، یک رگرسیون لجستیکی رویداد کم که از الگوی کامل لجستیک برگرفته شده اجرا شد. نتایج تأیید کرد که تمام نتیجه‌گیریهای مهم در این مطالعه قابل اتکا است.

۵. نتایج

جدول (۲) نتایج الگوسازی هر گروه از متغیرها را با توجه به ویژگیهای جمعیتی (الگوی ۱)، نوع جرم (الگوی ۲)، عوامل مکانی/ زمانی (الگوی ۳)، ترکیب این عوامل (الگوی ۴) و الگوهای چند سطحی (الگوی ۵) ارائه می‌کند. در این تحقیق از هر ۱۴ بازداشت شده توسط پلیس یک نفر به مقاومت در برابر بازداشت متهم شده است. احتمال وقوع چنین اتفاقی برای مردان و زنان در

1. Odds Ratio (OR)

تمام الگوها تقریباً یکسان (نسبت شانسی = ۱ با خطای استاندارد = ۰/۰۵) و برای بومیان استرالیایی، که به مقاومت در برابر بازداشت متهم شده‌اند، بیشتر بود.

جدول (۲): الگوهای با چند متغیر

نمونه ۵ چند سطحی	نمونه ۴ ترکیبی	نمونه ۳ موقعیتی	نمونه ۲ جرم	نمونه ۱ جمعیتی	
جنسیت					
۱/۰۰ (۰/۰۶)	۰/۹۸ (۰/۰۶)			۱ / ۴ (۰/۰۶)	مذکر
مرجع	مرجع			مرجع	مؤنث
وضعیت بومی بودن					
۱/۱۰ (۰/۰۶)	۰/۹۲ (۰/۰۵)			۱/۱۹ (۰/۰۶)**	بومی
مرجع	مرجع			مرجع	غیربومی
سن					
مرجع	مرجع			مرجع	۲۰ - ۱۸
۰/۹۴ (۰/۰۶)	۰/۹۳ (۰/۰۵)			۰/۹۳ (۰/۰۵)	۲۵ - ۲۱
۰/۹۵ (۰/۰۶)	۰/۹۴ (۰/۰۶)			۰/۸۷ (۰/۰۵) ^۰	۳۰ - ۲۶
۰/۸۶ (۰/۰۶) ^۰	۰/۸۵ (۰/۰۶) ^۰			۰/۸۰ (۰/۰۵)**	۳۵ - ۳۱
۰/۷۱ (۰/۰۵)**	۰/۷۱ (۰/۰۵)**			۰/۵۸ (۰/۰۴)**	۳۶ به بالا
وضعیت تأهل					
مرجع	مرجع			مرجع	مجرد
۰/۹۱ (۰/۰۴) ^۰	۰/۸۸ (۰/۰۴)			۰/۸۷ (۰/۰۴)**	متاهل
وضعیت کاری					
مرجع	مرجع			مرجع	بیکار
۱/۰۵ (۰/۰۵)	۱/۰۵ (۰/۰۵)			۱/۰۹ (۰/۰۴) ^۰	شاغل

ادامه جدول (۲): الگوهای با چند متغیر

نمونه ۵ چند سطحی	نمونه ۴ ترکیبی	نمونه ۳ موقعیتی	نمونه ۲ جرم	نمونه ۱ جمعیتی	
شاخصهای اقتصادی - اجتماعی مناطق بر اساس کد پستی محل زندگی (چارک)					
مرجع	مرجع			مرجع	چارک ۱ (پایین)
۰/۹۲ (۰/۰۶)	۰/۷۷ (۰/۰۵)**			۰/۸۴ (۰/۰۵)**	چارک ۲
۰/۹۶ (۰/۰۶)	۰/۷۵ (۰/۰۵)**			۰/۸۰ (۰/۰۴)**	چارک ۳
۰/۹۴ (۰/۰۶)	۰/۷۴ (۰/۰۴)**			۰/۸۶ (۰/۰۵)**	چارک ۴ (بالا)
۱/۲۳ (۰/۱۰)**	۰/۹۶ (۰/۰۷)			۱/۰۶ (۰/۰۷)	ناشناس/ثبت نشده
موارد چند اتهامی					
۰/۰۷ (۰/۰۱)**	۰/۰۷ (۰/۰۱)**		۰/۰۷ (۰/۰۱)**		تک اتهام
مرجع	مرجع		مرجع		چند اتهام
جدیدترین اتهام (برای موارد چند اتهامی)					
مرجع	مرجع		مرجع		خشونت
۰/۱۲ (۰/۰۳)**	۰/۱۲ (۰/۰۲)**		۰/۰۹ (۰/۰۳)**		تعرض جنسی
۰/۶۴ (۰/۰۴)**	۰/۶۶ (۰/۰۴)**		۰/۶۴ (۰/۰۳)**		خسارت رساندن به اموال غیر
۰/۵۴ (۰/۰۵)**	۰/۵۲ (۰/۰۵)**		۰/۴۸ (۰/۰۵)**		مواد مخدر
۱/۴۷ (۰/۰۸)**	۱/۵۳ (۰/۰۸)**		۱/۵۰ (۰/۰۸)**		دیگر موارد
بازه زمان در روز					
مرجع	مرجع	مرجع			نیمه شب تا ۵:۵۹ صبح
۰/۴۱ (۰/۰۳)**	۰/۴۱ (۰/۰۳)**	۰/۴۱ (۰/۰۳)**			۶:۰۰ صبح تا ۱۱:۵۹ ظهر
۰/۴۹ (۰/۰۳)**	۰/۵۰ (۰/۰۳)**	۰/۴۷ (۰/۰۳)**			۱۲:۰۰ ظهر تا بعد از ظهر ۵:۵۹
۰/۶۱ (۰/۰۴)**	۰/۶۳ (۰/۰۴)**	۰/۶۰ (۰/۰۳)**			۶:۰۰ عصر تا شب ۱۲:۰۰

ادامه جدول (۲): الگوهایی با چند متغیر

نمونه ۵ چند سطحی	نمونه ۴ ترکیبی	نمونه ۳ موقعیتی	نمونه ۲ جرم	نمونه ۱ جمعیتی	
روزهای هفته					
مرجع	مرجع	مرجع			دوشنبه
۱/۰۲ (۰/۰۸)	۱/۰۲ (۰/۰۸)	۱/۰۳ (۰/۰۸)			سه شنبه
۱/۲۰ (۰/۰۸)*	۱/۲۱ (۰/۰۹)*	۱/۲۰ (۰/۰۹)*			چهارشنبه
۰/۹۸ (۰/۰۹)	۱/۰۰ (۰/۰۸)	۱/۰۲ (۰/۰۸)			پنج شنبه
۱/۱۸ (۰/۰۹)*	۱/۲۰ (۰/۰۹)*	۱/۱۷ (۰/۰۹)*			جمعه
۱/۵۰ (۰/۰۹)**	۱/۵۰ (۰/۱۱)**	۱/۵۷ (۰/۱۲)**			شنبه
۱/۴۰ (۰/۱۲)**	۱/۳۴ (۰/۱۱)**	۱/۵۴ (۰/۱۳)**			یک شنبه
موارد چند اتهامی					
۰/۰۷ (۰/۰۱)**	۰/۰۷ (۰/۰۱)**		۰/۰۷ (۰/۰۱)**		تک اتهام
مرجع	مرجع		مرجع		چند اتهام
مصرف مواد (۴۸ ساعت گذشته)					
۱/۰۷ (۰/۰۵)	۱/۰۳ (۰/۰۴)	۱/۰۹ (۰/۰۴)*			نوشیدنیهای الکلی
۱/۱۰ (۰/۰۵)*	۱/۱۴ (۰/۰۵)**	۱/۲۲ (۰/۰۵)**			داروهای غیرمجاز و مواد مخدر
۰/۲۱ (۰/۱۰)**					سطح ۲ (تأثیرات تصادفی) محل (N ۱/۴۱۱)
۰/۲۲ (۰/۰۴)**	۰/۰۲ (۰/۰۰)**	۰/۱۰ (۰/۰۱)**	۰/۰۱ × ۱/۴ (۰/۰۱)**		متغیر ثابت

منبع: نظارت بر مصرف مواد مخدر در استرالیا (۲۰۰۲-۲۰۰۳)، مؤسسه جرم شناسی استرالیا [پرونده رایانه‌ای].

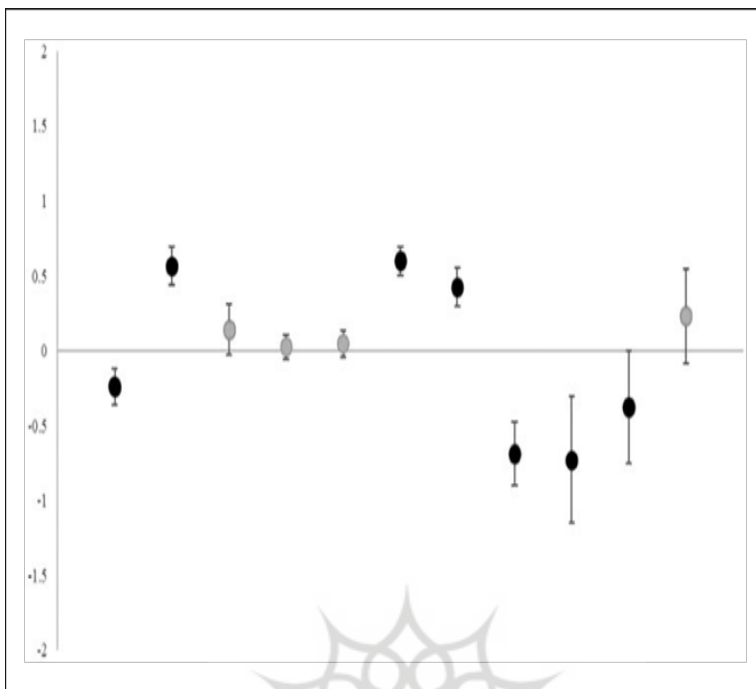
در الگوی ۱، نسبت شانس با ۱/۱۹ و خطای استاندارد با ۰/۰۶ برابر است؛ اما یک بار متغیرهای نوع جرم و موقعیت مکانی برای الگوی ۵ (نسبت شانس=۱/۰۹ با خطای استاندارد=۰/۰۶) محاسبه نشد. به نظر می‌رسد که سن و وضعیت تأهل در احتمال مقاومت در برابر بازداشت فرد دستگیر شده همبستگی مهمی دارد. از نظر وقوع، افزایش سن، کاهش دهنده احتمال مقاومت در برابر بازداشت است طوری که درصد مقاومت در برابر بازداشت در افراد ۳۶ سال و ۳۶ به بالا کمترین مقدار اندازی‌گیری شده بود. بین الگویی که فقط تأثیر متغیرهای جمعیتی را می‌سنجید (الگوی ۱) و الگوی کامل (الگوی ۵)، اهمیت آماری متغیر سن کم‌رنگتر می‌شود در حالی که روند خطی منفی همچنان باقی می‌ماند. از نظر وضعیت تأهل، اتهام مقاومت در بازداشت بین کسانی که ازدواج نکرده بودند، بیشتر بود. این تفاوت در آمار حتی با وجود متغیرهای دیگر (نظیر نوع جرم، موقعیت و مکان وقوع جرم) نیز به قوت خود باقی ماند.

شیوع مقاومت در برابر بازداشت در میان بازداشت شدگانی بیشتر بود که در مناطق اقتصادی-اجتماعی با سطح پایین زندگی می‌کردند. اگر چه، اثر این متغیر با محاسبه متغیرهای سطح دو در الگوی کامل از بین رفت که این به خودی خود نشان می‌دهد که وضعیت اقتصادی-اجتماعی فرد بازداشت شده به اندازه متغیر منطقه محل زندگی دارای اهمیت نیست. در این حالت، مکانها همبستگی بین جرائمی را اندازه‌گیری می‌کند که به همان محل زندگی مربوط می‌شود. در هر مکان، طیف گوناگونی از محله‌های مسکونی هست که البته برخی از آنها دارای مناطقی مسکونی با سطح اقتصادی-اجتماعی پایین‌تری می‌شد. به نظر می‌رسد در اینجا مسئله اصلی، درجه محرومیت مناطق مسکونی نیست؛ بلکه شاید نوع اعمال پلیسی و دستورهای صادر شده افسران پلیس مسئول در منطقه باشد. بنابراین، دلیل زیاد بودن میزان مقاومت در بازداشت در مناطقی که سطح اجتماعی-اقتصادی پایین‌تری دارند، می‌تواند چگونگی عملکرد افسران پلیس در آن مناطق هم باشد.

از نظر همبستگی زمانی، اتهام مقاومت در برابر بازداشت در میان افرادی که اواخر شب (بین نیمه شب و ۶ صبح) دستگیر می‌شوند، شیوع کمتر، و در میان کسانی که صبح (بین ۶ صبح و ظهر) دستگیر می‌شوند، شیوع بیشتری داشت. احتمال مقاومت در بازداشت در دستگیریهایی که روزهای شنبه و یکشنبه اتفاق افتاده بود، بیشتر بود. زمانی که داده‌های زمان دستگیری در روز را نیز به آن اضافه کنیم، آشکارا می‌شود دید که احتمال دستگیری در اولین ساعات صبح شنبه و یکشنبه بیشتر است. این ممکن است تابعی از عملکردهای اجتماعی و سبک زندگی و تصمیماتی باشد که افراد طی روز اتخاذ کرده‌اند.

اندازه‌گیری میزان تأثیر مصرف مواد مخدر بر مقاومت متهم در بازداشت در این مطالعه، پیچیده و دشوار است. بدون داده‌های دراز مدت یا حتی گزارشهای خود اظهاری، ایجاد رابطه علت و معلول بین این دو امکانپذیر نیست. با در نظر گرفتن این تذکر، نتایج در هر دو حالت زمانی (الگوی ۳) و کامل (الگوی ۵) اهمیت استفاده از مواد مخدر را به عنوان زمینه‌ساز مهم در ایجاد مقاومت متهم در برابر بازداشت نشان می‌دهد. میزان مقاومت در برابر بازداشت در میان افرادی که در ۴۸ ساعت قبل از دستگیری خود، استفاده از الکل یا مواد مخدر را در فرمهای خود اظهاری گزارش کرده بودند، بیشتر است. اگر چه داستان برای مصرف الکل تا حدودی پیچیده‌تر است. در الگوی زمانی (الگوی ۳)، کسانی که در ۴۸ ساعت قبل از بازداشت، استفاده از الکل را گزارش کرده بودند به طور قابل توجهی بیشتر به اتهام مقاومت در بازداشت متهم شده‌اند (نسبت شانس = $1/0.9$ با خطای استاندارد = $0/0.4$). پس از محاسبه متغیرهای جمعیت‌شناسی، جرائم همزمان رخ داده و استفاده غیرقانونی از مواد مخدر، هیچ تفاوتی بین مصرف‌کنندگان و کسانی که مصرف نمی‌کنند، وجود نداشت.

ویژگی بارز الگوی ۵ افزودن تخمین‌های تأثیرات تصادفی برای هر یک از ۱۱ منطقه پلیسی است. این تأثیرات تصادفی، میزان همبستگی را بین بازداشت‌شدگان از همان منطقه و اینکه آیا تفاوت عددی در تعداد بازداشت‌شدگان از مناطق مختلف وجود دارد یا خیر به تصویر می‌کشد. افزودن این ساختار چند سطحی به تجزیه و تحلیل الگو ($X^2(2) = 20.8/57, P = 0/0.00$) را بهبود می‌بخشد و اختلاف بین مناطق پلیس تقریباً هفت درصد ($ICC = 0/0.6$) از متغیر مقاومت متهمان را توضیح می‌دهد (جدول ۲). تفاوت‌های الگو شده بین هر مکان در شکل (۱) به عنوان انحراف از میانگین مقاومت در تمام مکانها نشان داده شده است. سه منطقه پلیس، حتی پس از کنترل تغییرات متغیرهای جمعیتی و زمانی، احتمال مقاومت در بازداشت بیش از متوسط را داشت، در حالی که چهار منطقه از نظر آماری کمتر از متوسط برآورد شده بود و در چهار منطقه باقیمانده، احتمال مقاومت متهمان تقریباً برابر با میانگین همه مکانها بود. همان طور که قبلاً نشان داده شد با کنترل متغیر منطقه‌ای، شاهد چندین تغییر مهم در نتیجه‌گیریهای دیگر متغیرها هستیم که از همه آنها قابل توجه‌تر، کاهش ارزش پیش‌بینی‌کننده متغیر وضعیت اجتماعی-اقتصادی فرد در مقاومت در بازداشت است.

شکل (۱): سطح ۲ تأثیرات متغیر پیش بینی شده (مکان، N ۴۸۱۱)
منبع: نظارت بر میزان مصرف مواد مخدر در استرالیا (۲۰۰۱-۲۰۱۲)
مؤسسه جرم‌شناسی استرالیا

۶. بحث

از ابتدای این مطالعه، مشاهده شد که مقاومت متهم، یکی از قویترین و ثابتترین پیش‌بینی‌کننده‌های استفاده از زور توسط پلیس است. این مطالعه با هدف ایجاد پایگاه دانش و رفع شکاف مطالعاتی در درک فعلی ما از مقاومت متهم در بازداشت با استفاده از بانک اطلاعاتی گسترده از بازداشت شدگان پلیس در چندین شهر بزرگ استرالیا انجام گرفت. به طور کلی، نتایج نشان داد که تعداد متهمانی که به اتهام مقاومت در برابر بازداشت دستگیر شده بودند، نسبتاً کم بود. عوامل مرتبط با جمعیت‌شناسی، نوع جرم، موقعیت زمانی/ مکانی و منطقه پلیسی همه در متهم شدن فرد دستگیر شده به مقاومت در بازداشت مؤثر بود. این یافته‌ها، ماهیت پیچیده و چند وجهی برخوردهای پلیس- شهروند را برجسته می‌کند.

یافته‌ها نشان داد که افراد متهم به مقاومت در بازداشت، بیشتر بومی استرالیا هستند. جالبتر اینکه، استرالیایی‌های بومی تقریباً ۱۹٪ از کل بازداشت شدگان را تشکیل می‌دهند در حالی که

آنها فقط ۳٪ از کل جمعیت استرالیا را نمایندگی می‌کنند. این یافته با یافته‌های بلدور و دیگران در سال ۲۰۰۵ درباره نژاد متهمان برابری می‌کند. هم‌چنین یافته‌های این مطالعه با نتایج تحقیق سایکس و کلارک (۱۹۷۵)، که درباره قوانین هنجاری نامتقارن بود، نیز مطابقت دارد. این نشان می‌دهد که وضعیت‌های نابرابر بین فرهنگ‌های مختلف (استرالیایی‌های بومی و پلیس‌های عمدتاً سفیدپوست) ممکن است به دلیل تفاوت در هنجارها و انتظارات باعث درگیری شود. در واقع، استرالیایی‌های بومی در سامانه قضایی کیفری تشکیل دهنده تقریباً ۲۷٪ از کل جمعیت زندانهای استرالیا هستند در حالی که تقریباً ۳٪ از جمعیت استرالیا را شامل می‌شوند (سرشماری سال ۲۰۱۶). علاوه بر این، احتمال دستگیری استرالیایی‌های بومی ۱۷/۳ برابر از دیگر ساکنان آن بیشتر است (کمیسون حقوق بشر استرالیا). اگر چه تصدیق شده که خشونت و استفاده غیرقانونی از مواد مخدر در جوامع بومی استرالیا به طور نامتناسبی زیاد است (کوسان و برایت، ۲۰۱۵)، مقاومت در بازداشت احتمالاً نتیجه بیش از ۲۰۰ سال نژادپرستی و تبعیض باشد. سابقه طولانی درگیری بین پلیس و استرالیایی‌های بومی فقط باعث تشدید اختلاف بین این دو گروه می‌شود. (کانین، ۲۰۰۱).

طبق نظریه طبقه‌بندی اجتماعی، نتایج مشابه دیگری نیز با دیگر عوامل جمعیتی مانند جنسیت، سن و وضعیت اجتماعی-اقتصادی قابل انتظار است؛ با این حال، یافته‌ها هیچ اختلافی بین جنسیت‌ها را نشان نمی‌دهد. اگرچه یافته‌های جالبی برای تفاوت در سن افراد وجود داشت، دلیل آن احتمالاً به منحنی معروف به سن-جرم برمی‌گردد (فرینگتون، ۱۹۸۶؛ پیکورو و دیگران، ۲۰۰۳؛ ترمبلی و ناجین، ۲۰۰۵). این به این معناست که احتمال مقاومت افراد جوانتر در بازداشت بیشتر است و با افزایش سن بازداشت‌شدگان (هنگام دستگیری)، این احتمال نیز کاهش می‌یابد. منحنی سن-جرم را می‌توان با تکامل قدرتهای ادراکی شناختی و درک بهتر از خطرپذیری افراد بالغ توضیح داد (موناها و دیگران، ۲۰۱۵).

به علاوه، بازداشت‌شدگانی که متأهل بودند، احتمال مقاومت در بازداشت کمتری داشتند. اگرچه قابل ذکر است که افراد متأهلی که اتهام مقاومت را در بازداشت داشتند، ممکن است نسبت به افراد مجرد چیزهای بیشتری را برای از دست دادن داشته باشند (مانند از دست رفتن رابطه). علاوه بر این، بازداشت‌شدگان مسمومیت الکلی و استفاده غیر قانونی از مواد مخدر احتمال بیشتری برای مقاومت در بازداشت دارند. این یافته با تحقیقات قبلی شکل گرفته در این باره نیز سازگار است (بیری، ۲۰۱۷؛ ویچارد و فلسون، ۲۰۱۶؛ کرافورد و برنز، ۲۰۰۲؛ انجل، ۲۰۰۳؛ جیل و دیگران، ۲۰۱۸؛ کواناف، ۱۹۹۷)؛ چرا که قدرت تصمیم‌گیری در افرادی که مسمومیت الکلی دارند، مختل می‌شود و قادر به برآورد مقدار خطر و ضرر نیستند (برویپرز و دیگران، ۲۰۱۴).

بنابراین، یافته‌ها در مورد عوامل جمعیتی و مصرف مواد مخدر ممکن است به بهترین شکل با نظریه درک از خطر و گریز از ضرر توضیح داده شود. بر این اساس برای آماده‌سازی بهتر افسران پلیس به منظور رویارویی با مقاومت متهمان در بازداشت، افسران باید آگاه باشند که بعضی شرایط، ممکن است ترسی را در آنان ایجاد کند که بازداشت را پر ضررتر از مقاومت در برابر آن ببینند. برای به حداقل رساندن این موضوع، افسران پلیس باید از طریق اقدامات عدالت محور به اطاعت‌پذیری متهمان برسند (تاچلر، ۲۰۰۶). اقدامات عدالت محور برای جلب اعتماد عمومی (مورفی و دیگران، ۲۰۱۴) و تشویق به پیروی از پلیس (مک کلاسی، ۲۰۰۳) نیز حائز اهمیت شناخته شده است.

در حالی که اندازه‌گیری سطح اجتماعی-اقتصادی افراد بازداشت شده امکان‌پذیر نبود، می‌شد بر اساس محل زندگی وی هنگام دستگیری به طور تقریبی به وضعیت اجتماعی-اقتصادی وی پی برد. به نظر می‌رسد که افرادی که دارای سطح پایین‌تری در وضعیت اجتماعی-اقتصادی خود بودند، تعداد بیشتری از جامعه آماری ما را از متهمان به مقاومت در بازداشت تشکیل می‌دادند. اگر چه، زمانی که این متغیر با خوشه‌بندی در سطح مکان کنترل شد، اثر آن نیز در نتایج ناپدید گشت که این ما را به دو نتیجه مهم می‌رساند؛ یا مناطق پلیس در پوشش خوشه‌های اجتماعی-اقتصادی مختلف همگن نیست یا عامل محل زندگی فرد بازداشت شده، تعیین کننده مقاومت وی در بازداشت نیست؛ بلکه منطقه‌ای که وی با افسر پلیس برخورد کرده، تعیین کننده است. تحقیقات نشان داد که احتمال مقاومت در بازداشت در افراد بازداشت شده در برخی از مناطق بیشتر و در برخی مناطق دیگر کمتر است. دلیل این رخداد ممکن است تفاوت در تعاملات پلیس با شهروندان در مناطق مختلف شهری باشد. تحقیقات آینده می‌تواند عوامل سازمانی را نیز از نظر شیوه‌های عملکرد پلیس بررسی کند تا تأثیرات آن را بر متهمانی شناسایی کند که به دلیل مقاومت دستگیر شده‌اند (مراجعه شود به دی. ای. اسمیث، ۱۹۸۴).

متنوباً، یافته‌های مکان محور ممکن است توسط خطر خیزی منطقه پلیسی هم قابل توضیح باشد؛ به عنوان مثال، مکان‌هایی که احتمال دستگیری متهمان در آن کمتر است، ممکن است در مناطقی باشد که خطر خیزی کمتری نیز دارند و برعکس. این می‌تواند با یافته‌های بلدور و دیگران در ۲۰۰۵ مطابقت داشته باشد که متهمان در مناطق جرم خیز مقاومت بیشتری در بازداشت از خود نشان می‌دهند. علاوه بر این، برخی ایستگاه‌های پلیس ممکن است در مناطقی فعالیت کنند که در آن تفریحات نیمه شب رواج بیشتری دارد که در نتیجه آن، افسران این ایستگاه‌ها، با کسانی که مسمویت الکلی شبانه دارند برخورد بیشتری خواهند کرد. این امر به توضیح

یافته‌های مربوط به متغیر زمان نیز کمک می‌کند که بیان می‌کند تعداد مقاومتها در برابر بازداشت در ساعات اولیه پایان هفته بیشتر است؛ با این حال، تحقیقات آینده باید تأثیر عوامل سازمانی را بر مقاومت متهمان در بازداشت بررسی کند.

۷. نقاط قوت و محدودیتها

اگر چه بر این باوریم که نتایج تحقیق ما در تحقیقات در حوزه مقاومت پلیس سهم مهمی (بویژه در زمینه بین‌المللی) دارد، باید توجه کرد که داده‌ها محدودیت‌های زیادی دارد که فرصتی برای کارهای تحقیقاتی آینده است؛ به عنوان مثال، داده‌ها از منبع ثانویه‌ای تهیه، و به همین دلیل، داده‌های ما نیز توسط محتوای موجود محدود شده است. یکی دیگر از محدودیت‌های داده‌های ثانویه این بود که ما تنها زمانی مقاومت متهمان را در بازداشت محاسبه کردیم که آنها به این جرم بازداشت شده بودند. بنابراین، ما ارزیابی "آنی و لحظه‌ای" از اینکه چگونه رفتار پلیس و شهروندان بر یکدیگر تأثیر گذاشته است، نداشتیم. این مشکل، تمام تحقیقات در این زمینه را تحت الشعاع قرار داده است. هم‌چنین، ما به درک ذهنی افسران پلیس یا دیگر ویژگی‌های فردی وی دسترسی نداشتیم که توضیح دهد چرا هر افسر پلیسی رفتار خاص خودش را انجام داده است؛ همین امر در مورد بازداشت شدگان نیز صادق است؛ با وجود این، امیدواریم که تحقیقات آینده، کار ما را ادامه دهد و به ساختن شواهد مهم برای درک بهتر از مقاومت متهمان در بازداشت پردازد تا به اطلاع رسانی بهتر درباره سیاست‌های پلیس در استفاده از زور در تعاملات با جامعه منجر شود.

شروېشگاه علوم انساني و مطالعات فرهنگي
پرتال جامع علوم انساني

Abstracts

پروفیسر کاہ علوم انسانی و مطالعات تربیتی

پرنال جامع علوم انسانی

شروېشگاه علوم انساني و مطالعات فرهنگي
پرتال جامع علوم انساني